

La cara i la creu de Castelló (1)

Un nou estiu, el complexe residencial d'Empuriabrava esdevé un dels centres turístics més importants de la Costa Brava, un fet que posa en evidència, una vegada més, la personalitat d'una urbanització que té prop de 35 anys d'història, els habitants de la qual si bé ja han apartat les velles aspiracions segregacionistes, mantenen la seva reivindicació permanent de cara a recordar als castellanins el fet que des d'allà es va donar un desenvolupament econòmic extraordinari al poble, gràcies al fenomen turístic.

A Empuriabrava, al pic de l'agost, es calcula que hi resideixen unes 80.000 persones. Castelló d'Empúries, fora de l'època estiuenca, té oficialment uns 7.500 habitants, però la realitat -evidenciada, per exemple, pels quilos d'escombraries que es recullen diàriament- pot arribar a doblar fàcilment aquesta xifra, convertint-se en un municipi equiparable a Roses, pel que fa al nombre d'habitants, és a dir uns 15.000. I és que malgrat les polítiques de l'Ajuntament intentant censar els residents, encara hi ha molta gent que hi viu gairebé de forma permanent, però que no vol empadronar-s'hi.

Cada cop que surt a la llum l'*Anuario Comercial de España*, editat per la Caixa, els castellanins arrufen el nas. No es creuen que siguin tan rics. I és que la realitat del poble difereix molt de poder-lo situar, en un primer cop d'ull, entre els més rics d'Espanya, encara que s'hi pugui viure molt bé. Passejar-se pels carrers de Castelló d'Empúries, tot i el caràcter senyorial d'alguns dels seus immobles, reflexa un passat ric en història però no pas una abundor exorbitada. El que altera la balança és, sense cap mena de dubtes, Empuriabrava, amb moltes activitats econòmiques censades oficialment en el seu àmbit territorial.

Tot i aquest contrast, el cert és que, actualment, gairebé han desaparegut les velles gelosies d'uns i altres. Més d'un cop s'havien sentit crítiques ferotges sobre el volum de diners que sortien de la urbanització en forma d'impostos municipals i la migradesa de recursos que s'hi destinaven. Algun polític local va fonamentar la seva campanya electoral en aquest fet i el va catapultar a l'Ajuntament, però a l'hora de la

Empuriabrava va desenvolupar econòmicament Castelló d'Empúries

veritat les coses s'han anat reconduint i avui hi ha un cert equilibri entre un nucli i l'altra. En definitiva, poble i marina residencial

Després d'uns anys de rivalitat, la marina i el poble van de la mà

formen part d'un municipi aparentment unit.

Actualment, Empuriabrava aplega residents de moltes nacionalitats. Alemanys, francesos, marroquís, belgues, russos, sud-americans o polacs integren un conjunt variat de nacionalitats que difícilment es pot trobar en algun altre lloc, no ja de

la comarca sinó d'arreu de Catalunya. Aquesta realitat té, avui, un fidel reflex a l'escola i a l'institut on ja es comencen a barrejar els fills de tots aquests estrangers amb la gent del poble de tota la vida i els fills i néts dels immigrants que hi van arribar als seixanta i setanta a la recerca de feina.

No hi ha problemes greus d'integració. Els maldecaps són de l'Ajuntament que ha de conjugar interessos ben diversos, des dels empresaris turístics als pagesos, passant per la defensa de l'ampli espai de terme municipal protegit com a parc natural, és a dir, els Aiguamolls de l'Empordà. Curiosament, en el seu origen, Empuriabrava no era més que una perllongació d'aquestes maresmes. La setmana vinent en coneixerem l'origen.